

מ"י 3758/05/14 - ענאן נוג'ידאת נגד משטרת טבריה

בית משפט השלום בטבריה

מ"י 3758-05-14 טבריה נ' נוג'ידאת
תיק חיצוני: 0-1240-01958-2014

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש ענאן נוג'ידאת
נגד
המשיבה משטרת טבריה

החלטה

1. בפני בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה לשחררו בתנאי הרחקה של 100 מטרים מהבניין נשוא המחלוקת האזרחית בין הצדדים בישוב בוועינה נוג'ידאת (להלן: "הבניין").

2. רקע :

א. בתאריך 4/5/14 הציגו ב"כ המבקש עו"ד ערפאת ונציג המשטרה רס"מ צהל שמו הסכמה לפיה ישוחרר המבקש ממעצר בו שהה במסגרת מעצר ימים וזאת בתנאים הבאים :

(1). אי יצירת קשר עם המתלוננת - החשודה מרים נוג'ידאת (להלן: "החשודה") עד 4/6/14.

(2). חתימה על התחייבות כספית ע"ס 5000 ₪

(3). הרחקה מהבניין נשוא המחלוקת שבישוב בוועינה נוג'ידאת מרחק של 100 מטרים (להלן: "צו ההרחקה").

ב. בית משפט זה נתן תוקף של החלטה להסכמה אליה הגיעו הצדדים והמבקש שוחרר בתנאים המגבילים לעיל לרבות צו ההרחקה המוסכם.

ג. בהמשך ובאותו היום עתר נציג המשטרה לשחרור החשודה בתנאים זהים לרבות הרחקה מן הבניין נשוא המחלוקת בעוד שב"כ החשודה, עו"ד נוג'דאת סאפי הסכים לחלק מהתנאים להם עתרה המשטרה אך טען כנגד הרחקתה של החשודה מן הבניין.

ד. בסופו של יום החלטתי לשחרר החשודה בתנאי כי תורחק מהחשוד נוג'דאת ענאן, לא תיצור עימו קשר, עקיף או ישיר וזאת עד ליום 4/6/14, חתימה על ערבות עצמית וצד ג' להבטחת תנאי השחרור בערובה.

ה. עם זאת מצאתי כי אין מקום להוצאת צו הרחקה גם כנגד החשודה מהבניין נשוא המחלוקת וזאת מן הטעמים הבאים:

(1). החשודה מטופלת בתינוק והרחקתה מביתה תקשה עליה.

(2). החשוד ענאן נוג'דאת אינו צד להליכים המשפטיים האזרחיים

המתנהלים בין החשודה למשפחת המבקש.

(3). די בהרחקת המבקש להבטיח אי הישנות מקרי האלימות ואין צורך בהרחקה הדדית.

2. טיעוני הצדדים :

טיעוני המבקש :

א. המבקש טוען בבקשתו כי הסכים עם ב"כ המשטרה שהמבקש יורחק מהבניין בתנאי שגם החשודה תורחק מן הבניין ולא כך נעשה.

ב. החשודה בתיק זה אינה הקורבן כי אם מבצעת העבירה.

ג. הרחקה חד צדדית של המבקש מעמיקה את הסכסוך בין הצדדים שכן הינה מעדיפה אחד הצדדים.

ד. החשוד הינו בעל הדירה בקומה 2 של הבניין.

ה. דירת המגורים הינה בבעלות אחיו של המבקש ואין לחשודה זכויות קנייניות בדירה.

ו. המבקש מתמקד בטענותיו בהכרח שהיה לגישתו להרחיק את החשודה מבניין המגורים. עוד טען כי בידיו קלטת כי היתה זו החשודה שהתחילה את המהומה באירוע נשוא תיק החקירה.

ז. בפני הוסיף ב"כ המבקש כי לו ידע כי בית המשפט שוקל להקל עם החשודה לא היה נותן הסכמתו להרחקת המבקש ולכן מבקש לבטל ההחלטה ככל שהיא נוגעת להרחקת המבקש או לפחות להסתפק בתקופה בה הורחק המבקש מיום 4/5/14 ועד היום.

טיעוני המשיבה :

א. ב"כ המשיבה שאף ייצג המשיבה בדיוני המעצר הרלוונטיים בעניינם של המבקש והחשודה ביום 4/5/14 טען בפני כי הגיע להסכמה עובר לדיון הקודם עם ב"כ המבקש כי המבקש יורחק תקופה של 30 ימים מן הבניין ואף סוכם כי עמדת המשטרה תהיה זהה בנוגע לחשודה. עם זאת, ב"כ המבקש ידע כי ב"כ החשודה מתנגד להרחקתה וכי ההחלטה בנושא שמורה באופן בלעדי לבית המשפט אשר החליט בסופו של יום שלא להרחיק החשודה מן הבניין.

ב. ב"כ המשטרה מוסר הסכמת המשטרה כי המבקש יחזור לבניין אך זאת בעוד מספר ימים בהם תוכל החשודה להסדיר ההליכים הפליליים והאזרחיים ע"מ שלא ישנו מקרי האלימות ביניהם.

3. דיון והכרעה :

סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) קובע :

"(א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. (ב) אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר... "

ב"כ המבקש טוען כי הראיות, הגם שטרם עיין בהם בהיות התיק בחקירה, מצביעות על אשמתה של החשודה ולא של החשוד.

לעניין זה אציין כי רק בנסיבות חריגות יאשר בית המשפט שינוי תנאי השחרור בערובה במסגרת בקשה לעיון חוזר בשעה שתנאי השחרור בערובה הוסכמו בין הצדדים (ר' לעניין זה בש"פ 8265/09 מ"י נ' יהונתן אלמליח, פורסם בבבו).

בענייננו טוען ב"כ המבקש כי שינוי הנסיבות הינו למעשה מתן הסכמה מצד המבקש לשחרורו בהרחקה מהבניין תוך הסתמכות על עמדת המשטרה כי אף החשודה דינה להרחקה מהבניין כפי שהוסכם בעניינו של המבקש.

מעיון בתיק החקירה בשנית מצאתי כי קיים חשד סביר כנגד המבקש לביצוע עבירות הפרת צו שנועד להגן על שלומו של אדם ואיומים אך קיימת גם עדות המבקש בגין הפרת אותו הצו בידי החשודה אשר נחקרה אף היא באזהרה. עוד מוסר

המבקש כי הדירה אשר בה מתגורר קבע נמצאת בשיפוצים ללא דלת ראשית. מצאתי לנכון שלא לפרט מעבר לנדרש שכן התיק עודנו בשלבי חקירה. לאור חומר הראיות בתיק החקירה שנאסף עד כאן אני קובע כי הרחקתו של המבקש ניתנה כדין, בהתאם לראיות בתיק החקירה והצורך לבצע הפרדה פיסיית בין הצדדים להבטחת שלומם.

לעניין טענתו של ב"כ המבקש כי הסתמך במתן ההסכמה לשחרור המבקש בהרחקה מהבניין על עמדת המשטרה בנוגע להרחקת החשודה הרי שלא היה כל מקום להסתמכות זו. בטרם הדיון הודע לב"כ המבקש מאת נציג המשטרה רס"מ צהל שמו ובית המשפט אף היה עד להודעה זו שכן נערכה באולם הדיונים ובפני ב"כ החשודה, כי ב"כ החשודה אינו מסכים להרחקתה של החשודה וכי המשטרה מתחייבת בפני ב"כ המבקש לעתור להרחקתה של החשודה אך אינה יכולה להבטיח הרחקתה שכן ההחלטה מסורה לבית המשפט ולבית המשפט בלבד.

עם זאת מקבל אני את טענת ב"כ המבקש כי אילו ידע שהחשודה לא תורחק לא היה נותן הסכמתו להרחקה כה ממושכת של המבקש מהבניין. הגם שמדובר בהתנהלות ב"כ המבקש שאינה מבוססת על הבטחה שלטונית איני סבור כי במקרה זה ולאור חומר הראיות בתיק החקירה יש לערוך אבחנה כה גורפת בין המבקש והחשודה. כמו כן נתתי דעתי להסכמת ב"כ המשטרה אשר מסר בהגינותו כי אינו מביע התנגדות שהמשיב יחזור להתגורר בבניין בעוד מספר ימים.

לאור האמור לעיל אני מורה על שינוי החלטתי מיום 4/5/14 באופן שהמבקש יורחק מרחק של 100 מטרים מהבניין בו התגורר בשכנות לחשודה וזאת עד ליום 22/5/14 כולל. שאר תנאי השחרור בערובה מיום 4/5/14 יעמדו על כנם ללא שינוי.

המזכירות תעביר החלטה זו בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ד, 12 מאי 2014, בהעדר הצדדים.